

Karaktärer.

1.

Peter Hammond (Operationsledaren)

En del dagar önskar man att telefonen inte hade ringt, att krediten på kortet fortfarande fanns och att den där flaskan whiskey inte skulle ha druckits. Det var sådana dagar då man kände på sig att de gälla telefonsignalerna inte bådade gott. Ändå hade man tagit jobben, för vad skulle man annars göra? Det var trots allt det du var bäst på, att klara av de omöjliga jobben. För att sedan leva loppa för pengarna och vänta på att den gälla telefonsignalen återigen skulle göra dig påmind om att pengarna var slut och att det var dags för ett nytt omöjligt uppdrag. Den här gången gällde det en fritagning. Storföretagstjafs som vanligt – det stod för stora delar av din inkomst nu för tiden. Någon vill ha en snubbe, och hans kunskap. Murdoch Alexander. En kille ett annat företag redan äger.

Smutsen var din del, det fysiska arbetet, själva fritagningen alltså. Mannen på plats som ser till att allting går enligt planerna och ser till att lösa problemen när de kommer. Problem skulle det bli, annars hade de aldrig ringt just dig. Du var för dyr. Dave stod för arbetet bakom kulisserna, kontakterna och logistiken – han visste. Telefonsignalerna ebbade ut. Dave skulle ringa igen om en timme, så det var lika bra att försöka somna om igen, kanske bli av med en smula av baksmällan.

Det här vet du om...

Apostle Corp

Din arbetsgivare tillverkar cybernetiska processorer och mjukvara till implantat. Uppkomlingar i branschen och har fortfarande en bit kvar till toppen, det ryktas dock om en lansering av ett helt nytt cybernetiskt chip som kommer revolutionera hela marknaden. Företaget brukar ha någon på plats, ett vakande öga som ska se till att undanröja alla bevis på operationen om det går fel, även dig.

Biodune Systems

Avhopparen Murdoch Alexanders nuvarande arbetsgivare. En av de ledande storföretagen inom implantat och simstim-utrustning. Ett företag men nästintill obegränsade resurser, att få ut avhopparen kommer inte att bli helt lätt.

José Sanders, Stephan Lucas och Lee Gardner

Inhyrda soldater brukar göra sitt jobb men inte mer. Om någonting inte går planenligt är det du som får rycka in och reda upp det.

Stephan Lucas är ansvarig för tekniken: att läkarmodulen och kommunikationsnäten är operativa.

José Sanders är ansvarig för vapensystemen.

Lee Gardner är tolk, och ansvarar för de japanska läkarna.

Alla är dock mycket kompetenta, och du har själv valt uppdragspersonalen så att ingen är omistlig.

Abraham Fletcher

Ansvarig tillsammans med de japanska läkarna för att få ut eventuella fientliga implantat ur Murdoch Alexander. Var också delaktig i att få över Alexander till Apostle Corp. Liten eller ingen erfarenhet från fältarbete.

Läkarna

Läkarna som skall utföra ingreppen är specialister från Kyoto, ytterst kompetenta och mycket dåliga på engelska för att undvika onödiga samtal mellan dem och den övriga personalen. Gardner kan japanska, vilket gör att han i värsta fall kommer få agera tolk. Läkarna är två, inte bara för att ingreppet måste gå fort, utan också för att detta lämnar utrymme för

Peter Hammond (Operationsledaren)

att en kan omkomma. Skulle båda läkarna bli arbetsodugliga får Fletcher operera istället.

Tidsplanen för uppdraget

17:00 Lastbil(A) Mack PT Atlas och lastbil(T) Toyota Mammoth kolliderar på platsen.

Teamet anländer i två kompletterande långtradare. José Sanders och Abraham Fletcher anländer i A, resten i T efter ditt beslut. På så vis kan de två operera oberoende av varandra, ifall något skulle gå snett.

Skulle någon av besättningarna dö eller skadas i kollisionen, övertas deras uppgifter av resten. Du har själv valt uppdragspersonalen så att ingen är omistlig.

17:02 (och vidare med tio minuters intervaller) Övervakningssatellit fotograferar området.

17:32 Förberedelserna påbörjas

17:35 Du anländer i svävare(H), Mitsubishi Free Roamer mk5, till kollisionsplatsen.

18:20 Glidflygplanet anländer

Avhopparen säkras och förs till labbet för operation. Fletcher står för identifikationen och tillser att ingreppen går planenligt. Skulle Fletcher vara avliden finns backupfiler, och de japanska läkarna är kompetenta nog att arbeta på egen hand.

18:33 Jumpjet(J), Lockheed Martin V3 Bouncer anländer, med förstärkning. Uppbrott.

Du avlägsnar dig tillsammans med avhopparen i H, resten av personalen och utrustningen hämtas av bärgningsplanet J.

Labbet

Labbet består av två lufttäta moduler som skall sättas samman.

Ström

För nödfall finns en propandrivna generator, samt en spänningsomvandlare för att koppla in generatoren till labbet. Användandet av generatoren är dock inte att föredra, eftersom den kommer att generera onödig värme, vilket skulle kunna spåras av övervakningssatelliterna.

Landningsbana

För att underlätta glidflygplanets inflygning, såväl som landning, måste en landningsbana märkas ut. Då mörkret kommer att falla 18:07 finns både magnesiumflares och laserguidning med i utrustningen. Med hänsyn till övervakningssatelliten kan lysstavar och guidesystemet inte tändas förrän planet är i närheten, och måste dessutom släckas direkt därefter.

Kommunikationer

Kommunikationsanläggningen skall kontakta J för att tillse en säker upphämtning.

Lee Gardner (Övervakaren)

Storföretagen var den nya tidens regeringar, de hade makten över kapitalet, jobben och nationerna. Deras trådar sträckte sig över nationsgränser och världsdelar. Utan företagen skulle världen förfalla till kaos och anarki. Till en värld där politiska ytterligheter och ismer fick styra.

Du minns när du kom i kontakt med Apostle Corp för första gången, du hade precis fyllt tretton och fick följa med din far på en affärsresa till Sprawl. Än idag kan du se entrén till huvudkontoret i den nyöppnade arkologin framför dig. Det kändes som hela världens nav – en plats där er framtid skulle planeras. Det hade varit ett naturligt steg att ta anställning där, efter militärtjänsten.

Det här skulle bli ytterligare ett rutinuppdrag för att stärka företagets position. En av konkurrenternas toppforskare, Murdoch Alexander, skulle hoppa av och ta med sig ett antal revolutionerande patent. Vad de innehöll visste antagligen knappt dina chefer. Men de var intressanta nog för att inte låta Biodune Systems behålla dem. Ditt jobb skulle som vanligt bli att i det tysta övervaka situationen och hålla kontakt med dina chefer om operationen gick överstyr, för att i så fall förstöra alla bevis på att Apostle Corp någonsin varit involverade. Rollen som länken mellan fotfolket, de inhyrda soldaterna och styrelserummet passade dig bra. Det var du som var det dolda ögat. Eller bomben man inte anade.

Under en operation i Marrakech hade du varit tvungen att ingripa. Trots att halva ansiktet blev bortslitet av flechetteammunitionen hade du låtit alla bevis försvinna bland napalm och begett dig till helikoptern. Efter två månader i växttank hade du ett helt nytt ansikte framodlat på kollagen och hajbroskpolysackarider, och ett ögonblick gripet av fåfänga hade gjort dig fem år yngre.

Det här vet du om...

Apostle Corporation

Din arbetsgivare tillverkar cybernetiska processorer och mjukvara till implantat. Ett av de största inom branschen, ligger i en stark expansiv fas.

Biodune Systems

Avhopparen Murdoch Alexanders nuvarande arbetsgivare. En av de ledande storföretagen inom implantat och simstim-utrustning.

Peter Hammond

Ansvarig för hela operationen. Din bakgrundskontroll visar att Peter Hammond är en riskfaktor som ibland går utanför sina givna riktlinjer. Du vet att han har utfört otaliga operationer för Apostles räkning och hittills alltid lyckats, men du och många med dig tycker att han börjar bli för gammal, tappa stinget.

Stephen Lucas

Du känner igenom honom men kan inte placera varifrån. Han och du anländer i lastbilen med japanerna. Lucas är lite för social för att det ska kännas bra, han kan bli ett problem om det strular.

José Sanders

En simpel soldat. Han kommer inte vara i vägen och förstår säkert att följa order.

Abraham Fletcher

Anländer i den andra lastbilen. Tycks inte ha arbetet ute i fält i huvudtaget, och verkar fylla liten eller ingen funktion. Givet den kompetens som redan finns på plats är du osäker på vad han egentligen har här att göra. Du är övertygad om att han är det största enskilda riskmomentet – att det är han om någon som kommer sabba operationen.

Läkarna

Eftersom du är den enda som talar japanska flytande är det din uppgift att tolka om så krävs. Du har gjort ditt bästa för att inte samtala med dem, men du har en instinktiv känsla av att de kommer vara besvärliga att ha att göra

Lee Gardner (Övervakaren)

med. Varför Hammond valt att anlita japanska läkare när han själv knappt alls pratar pinyin gäckar dig, men du anar att det kan finnas en baktanke av något slag.

Uppdraget

Din främsta roll är att arbeta som Apostle Corps informatör ute i fält. Om uppdraget går i fel riktning och ni riskerar att bli avslöjade ligger det på dig att förstöra all bevisföring, med vilka medel som helst. Ingen i gruppen här ute vet din egentliga roll och det är så det ska vara.

Abraham Fletcher (Vännen)

Skit också. Du glömde aldrig något. Det var ditt jobb att komma ihåg saker. Du hade undersökt dina fickor och din torftiga packning grundligt, kontrollerat att varje papper låg på rätt plats. Du hade till och med ringt till din lägenhet: den var låst och avstängd, frysen höll temperaturen och diskmaskinen rapporterade inget vattenläckage. Ändå visste du att det var något du glömt, men vad kunde du inte för ditt liv minnas. Det grämde dig hela vägen till mötesplatsen.

Den tunga långtrRADAREN svängde in på den nästan övergivna bensinmacken – bensträckare, toalett och Evian. Du köpte tuggummin och ett blaskigt simstim på rea trots att du redan sett nästan hela över satellit och visste slutet. Vad som helst som kunde få tankarna härifrån.

Det här var första gången för dig. Hölstret skavde obekvämt, men du vågade inte ta av det av rädsla för att göra bort dig och få en åthutning. För tionde gången idag kände du nervöst på fickan för att se att de tunna stickorna vapenkisel fortfarande låg kvar. Visst hade du skjutit någon gång, men du ville ta det säkra före det osäkra. Fram till idag hade du arbetat på Yericho Solutions teknikavdelning med att skraddarsy avancerade implantatlösningar åt kräsna kunder. Du hade en obehaglig känsla av att du aldrig skulle återkomma från dina tre mödosamt ihopsamlade semesterdagar.

Du och Murdoch Alexander hade alltid känt varandra. Sedan han tog anställning hos Biodune Systems hade ni visserligen inte träffats så ofta – kontraktet tillät honom inte att resa annat än med företaget – men ni brukade ha regelbunden kontakt i cyberspace. Vid några tillfällen hade du, ibland med några andra gemensamma vänner, rest dit på Biodunes bekostnad. Det var uppenbart att Murdoch vantrivdes med sina arbetsvillkor och med sin tillvaro i öknen. Han brukade ursäktande säga att för hans egen del gick det väl an, men att han måste tänka på Julie. Du visste dock att det inte alls gick an ens för hans egen del, så när Apostle Corp erbjöd Murdoch en ny anställning gick du med på att hjälpa till. Det gällde att vara skärpt nu. Ditt jobb på plats skulle vara att se till att Murdoch passerade genom läkarteamet och kom ut helskinnad på andra sidan. Genom ditt arbete vet

du hur mycket farligt skit de stora bolagen är kapabla att operera in för att skydda sin egendom, och du vet hur bråttom det är. Men du vet också hur de mest avancerade irreversibla ingreppen på marknaden kan åtgärdas med endast minimal vävnadsskada som följd. Sköter du bara din sak bra, och läkarteamet sin, kanske du till och med kan få anställning hos Apostle. Om ni inte gör det – du ville inte ens tänka tanken klart.

Lastbilen svängde ut på vägen. Det korta stoppet hade återigen gjort luften i hytten olidligt varm. Med ryggen klibbande mot sätets ruggade plastklädsel tittade du på klockan. Fyra timmar kvar. Du torkade svetten ur pannan och fäste plasttroderna. Luftkonditioneringens dån försvann när du tryckte play och du lät sinnesintrycken föra dig bort i sina långsamma färggranna drömmar.

Abraham Fletcher (Vännen)

Det här vet du om...

Apostle Corporation

Murdoch Alexanders tilltänkta arbetsgivare och de som håller i hela denna operation.

Biodune Systems

Ett av de största inom den cybernetiska branschen, du kan alla deras produkter på marknaden utan och innan. Ditt jobb blir att se till att Murdoch Alexander är fri från spårutrustning och i så fall lösgöra dem. De har behandlat Alexander som skit, isolerad från omvärlden i ett labb sedan anställningen.

Peter Hammond

Tydlig den som håller i hela operationen. Du vet ingenting om honom, annat än att han ryktesvägen skall vara den bästa.

José Sanders

Kör lastbilen som du sitter i. Verkar vara en schysst kille – lättpratad och trevlig. Han är märkligt oberörd, vilket försvårar er kommunikation en smula.

De andra

Några inhyrda experter som skall sköta olika saker. Du känner inte dem, och vet inte säkert vilka de är ens till namn eller funktion.

Läkarna

Två japanska specialister. Du antar att de vet vad de håller på med, men samtidigt är Murdoch Alexander din vän och du vill inte ta några chanser. Du måste se till att de är införstådda med vad som väntar.

Uppdraget

Dina erfarenheter från fältet är noll och hela situationen får dig att känna dig obekväm. Du skulle helst hålla dig undan, men samtidigt vet du hur känslig operationen är och hur beroende den är av att alla gör sitt bästa.

Stephen Lucas (Teknikern)

Det var skymning när taxin gled upp utanför den vita förortsvillan, smidig och hukande påminde den om ett rovdjur. En sista blick in i barnens sovrum, en sista kontroll att alla papper var med och så dörren ut. Taxin stod tålmodigt hopsjunken. En svag diod genom de lätt tonade rutorna pulserade med din hjärtrytm – signalerade att ytterligare en kredit försvann. Det hade blivit svårare att lämna hemmet för varje gång. Det var inte döden i sig som skrämde dig, åtminstone inte mer än vad den skrämde andra människor. Snarare var det känslan av din hopsamlade rikedom och all den mödosamma strävan den representerade som höll dig tillbaka. Du hade kämpat hårt för att få ett riktigt liv: ett lyckligt liv med en vacker fru och barn med A-betyg, en trädgård med växthus och riktig gräsmatta, semesterar i omloppsband. Ibland lekte du med tanken att säga upp dig, men du visste att det bara var dagdrömmier. Villan med växthus i Sprawls utkanter, barnens platser på Preston Highschool och frugans välbetalda arbete: allt berodde på Apostle Corp. Du hade lekt med tanken i två signaler innan du svarade.

Det hade varit det gamla vanliga, en stackare som hade fastnat i företagsfällan och ville bli löst från sitt kontrakt för att hamna under ett nytt. Den här gången hette han Murdoch Alexander och var forskare på Biodune Systems. I ditt förmedvetna visste du att han lika gärna kunde hetat Stephan Lucas. Ni var båda fast i megaföretagens spindelnät. Men medan Murdoch Alexander sprattlar hade du inte ens knotat när du avbokade tandläkartiden. Du visste att det inte var lönt att göra motstånd, för ju mer man kämpar desto hårdare fastnar man. Nu satt du där med passersedlarna och vapenlicensen i väskan, såg natten och din egen spegelbild strömma bort i rutans titanlasyr.

Det här vet du om...

Apostle Corporation

Din arbetsgivare tillverkar cybernetiska processorer och mjukvara till implantat. Ett av de största inom branschen, ligger i en starkt expansiv fas.

Biodune Systems

Avhopparen Murdoch Alexanders nuvarande arbetsgivare. En av de ledande storföretagen inom implantat och simstim-utrustning.

Peter Hammond

Har det yttersta ansvaret för operationen. Hammond är något av en levande legend, känd inom era kretsar för sin förmåga att klara de värsta situationer. Ryktet gör gällande att han har sin originalkropp kvar, fortfarande efter nästan ett decennium som yrkesverksam inom den absoluta eliten. Om hans underordnade brukar överleva förtäljer inte historien, men du antar att något av hans goda tur borde smitta av sig.

Lee Gardner

Du tycker att du känner igen honom från Marrakech. Det var den där operationen när allt höll på att skita sig, och bara en kom levande fram till helikoptern där du satt. Operationen hade blivit avblåst.

Verkar jobba för säkerhetsavdelningen på Apostle Corp. Du misstänker att det var Gardner som likviderade era medarbetare. Kör den lastbil som du och de två japanska läkarna anländer med.

José Sanders

Ovanligt trevlig för att vara yrkesman, du har arbetat med honom ett flertal gånger men nu var det länge sedan. Väldigt enkel att ha att göra med.

Abraham Fletcher

Känner Murdoch Alexander. I övrigt är du mycket osäker på hans funktion. Tycks inte ha någon erfarenhet av liknande operationer. Stackare.

Läkarna

Två japaner, vars pinyinengelska är nästan omöjlig att förstå. Du antar att de är bra, eftersom de är utvalda trots sin bristande språkbegåvning.

Stephen Lucas (Teknikern)

Något i deras blickar säger dock att de i vanliga fall inte arbetar under dessa förhållanden.

Uppdraget

Din främsta uppgift på plats är som tekniker, vilket innebär att du skall tillse att det som skall monteras blir monterat på rätt sätt, dra kablar och laga det som eventuellt går sönder. Du skall också upprätta kommunikationer.

Labbet

Labbet består av två lufttäta moduler av mimetisk polykarbon, vilka sätts samman med hjälp av snabbkopplingar. Därefter måste väggarna mellan de två modulerna avlägsnas, och det förpackningsskum som hållit instrument och apparatur hela under kollisionen lyfts ur.

Det sista steget är att koppla in labbet till en strömkälla, och tillse att alla instrument är kalibrerade.

All personal som går in i modulerna bär de medförda cellulosaoverallerna, för att den aseptiska miljön skall bibehållas så att Alexanders hälsa inte äventyras vid den snabba operationen.

När labbet är aktiverat kommer ytskiktet anta ungefär samma färg och utseende som omgivningen, vilket gör det mycket svårt att upptäcka.

Ström

För nödfall finns en propandrivna generator, samt en spänningsomvandlare för att koppla in generatorn till labbet. Användandet av generatorn är dock inte att föredra, eftersom den kommer att generera onödig värme, vilket skulle kunna spåras av övervakningssatelliterna.

Kommunikationer

Kommunikationsanläggningen erbjuder inga svårigheter att ställa upp. Över NBCs satelliter kan markpersonalen kontakta omvärlden och också pejla rörelser inom 20 kilometers radie. Det enda som märks av kontakten är smärre störningar i pågående TV-program i området, och så länge enbart begränsade datamängder överförs borde ingen fatta misstanke.

José Sanders (Vapenexperten)

Solstrålarna stänkte in genom de halvtrasiga persiennerna, ritade ett galler genom det klaustrofobiska rummet. Hotellet hade varit fyrstjärnigt så sent som för några år sedan, men nu hade färgerna börjat flagna. Luftkonditioneringen surrade, gav inte mer än en illusion av svalka. Dagarnas saltblåa hav och peroxidbleka stränder, nätternas kokainvita stroboskopljus och exklusiva bordeller var nästan över. Maxkrediten på platinumkortet var nådd.

Två diskar metablockerare och en halv flaska tequila senare slog du på strömmen till det hyrda hotelläcket. Meddelandena från Apostle Corporation hade legat förträngda i din digitala brevlåda ett par veckor nu. Det var hög tid att hoppa på ett nytt gig, få krediterna att börja rulla igen. Det var ett perfekt arbete, stimulerande, underhållande och utmanande. Inte för att du egentligen trodde dig göra någon skillnad, men du hade ingen ambition att ändra världen. Det var ett liv, och du var bra. Lönen var också högst tillfredställande. En handfull jobb per år – sedan var det bara att festa upp resten av tiden. Det rörde sig om ett typiskt storföretagsjobb, ingen ovanlig operation men med högriskbonus. En forskare på Biodune Systems skulle hoppa av och ert jobb var att plocka ut honom så smidigt som möjligt.

En månad senare satt du bakom ratten på en arton hjul tung Mack PT Atlas, inhyrd genom ett bullvanföretag i CNR. Förarsätet stank av svett, potatischips och kaktusläsk. Vägen skulle föra er genom öknerna, i direkt kollisionkurs med resten av operationens deltagare.

Det här vet du om...

Apostle Corporation

Din arbetsgivare tillverkar cybernetiska processorer och mjukvara till implantat. Ett av de största företagen inom branschen, ligger i en starkt expansiv fas.

Biodune Systems

Avhopparen Murdoch Alexanders nuvarande arbetsgivare. En av de ledande storföretagen inom implantat och simstim-utrustning.

Peter Hammond

Har det yttersta ansvaret för operationen. Hammond är något av en levande legend, känd inom era kretsar för sin förmåga att klara de värsta situationer. Visst går snacket om att han är på väg att ta slut, men va fan. Snubben lever fortfarande och är hel, och det säger tillräckligt. Det ska bli en ära att arbeta under en sådan kändis, det här kommer att bli skoj!

Lee Gardner

Lee har något bittert över sig. Borde nog byta arbete om han inte kan ta det lite lugnt och slappna av, annars kommer han att bli utbränd eller värre. Ansvarar för kommunikationen med läkarna. Anländer tillsammans med Stephen i den andra långtradaren.

Stephen Lucas

Mekanikern på uppdraget, ska ansvara för tekniken. Anländer till platsen i den andra långtradaren. Det lilla ni samtalat verkar han vara just din typ, relativt lättpratad och underhållande trots stundens allvar.

Abraham Fletcher

Fletcher är din medpassagerare i långtradaren. Tycks en aningen besvärad över situationen, men man kan ju förstå honom. Det är inte varje dag en snubbe som Fletcher deltar i fältarbete. Dessutom verkar det som att fritagningen gäller en gammal polare till honom.

Läkarna

Två japanska läkare kom också med den andra långtradaren. De ska

José Sanders (Vapenexperten)

ansvara för den medicinska undersökningen av den fritagna. Du är glad att du inte behöver ha något med dem att göra, eftersom de bara talar japanska.

Uppdraget

Din huvudsakliga uppgift på plats är att verka som eldunderstöd och se till att området är säkrat till dess förstärkningen anländer i jumpjet-planet (klockan 1833). Alla vapensystem, och all utrustning som hör till dem, är under ditt ansvar.

Karaktärer.

2.

Murdoch Alexander (Avhopparen)

Nätterna i New England var ljumma och doftade syren. Då och då kunde man höra godstågen genom de daggfyllda sommarnätterna. Det enda som lyste upp det lilla rummet var urtavlan på väckarklockan som stod på nattduksbordet. De visade bokstäverna från det periodiska systemet. Visarna hade stannat på C och Si, som i kol och kisel, sista gången du såg barndomshemmet.

Öknens nätter var motsatsen till barndomens New England, skarpa och bitande av kylan och torkan. Dagarna var värre, heta, kvalmiga och brännande. Trots det fina erbjudandet från Biodune Systems var det något som hade saknats från dag ett. Kanske var det ensamheten, känslan av utanförskap eller den sterila miljön. Ett dolt labb insprängt i en klipplata högt ovanför det torra ökenlandskapet.

Ditt kunnande och patenten du hade tagit med dig var revolutionerande och geniala. Ibland undrade du om någon verkligen insåg detta, inte din arbetsgivare, kanske inte ens Julie, din dotter. Hon måste få se den verkliga världen, innan det var för sent.

Du hade kommit i kontakt med en vän från college, Abraham Fletcher. Han hade kontakter, sådana som kanske skulle kunna ta dig härifrån, till ett bättre liv, långt bort från de sterila labben och den brännande ökensolen. Efter månaders väntan var det dags, Fletcher hade ordnat ett möte med den man som skulle hjälpa er härifrån. Glidplanet var färdigbyggt, stod hopvecklat gömt i ditt sovrum. Du var nervös och kanske var Julie det ännu mer, för hon tittade bort. Utan ett ord kramade du din dotter för tur och tog hissen upp till däck. Friheten hade redan börjat sjunga inom dig när du darrande fäste elektroderna och kopplade in.

Det här vet du om...

Dave

Du har aldrig träffat Dave, och skulle väl av säkerhetsskäl helst låtit bli om det inte var för att måste försäkra dig om att allt är ok med avhoppet och ditt nya kontrakt. Abe hävdar att han är trevlig och schysst, men du minns alltför väl att detsamma var ditt intryck av mannen som värvade dig till Biodune Systems. Den här gången skall du läsa igenom kontraktet ordentligt, och se till att allt blir precis som du vill ha det. Apostle verkar veta vad du är värd, så de borde inte vara omedgörliga.

Abraham Fletcher

Du och Abe har känt varandra sedan den Budweisermängda tid då ni pluggade differentialkalkyl och kodade is för första gångerna. Ni har inte direkt träffats ofta på sistone – mest på grund av din arbetssituation – men av och till har han kanske någon annan kursare kommit och hälsat på. Det känns bra att han ställer upp, men det finns någonting som inte riktigt stämmer. Han har någonting att tjäna på det här men vad?

Abraham Fletcher (Vännen)

Det hade varit en onsdag som alla andra och du hade precis slutat ett dubbelt skift på kliniken när Apostle Corps representant kontaktade dig. Eller, det var då du fick meddelandet. Antagligen hade det flutit fram och tillbaka genom ett antal säkerhetsrutiner och vidarebefordringar i närmare en timme innan det nådde fram.

Du och Alexander förväntas infinna er enligt nedan avs. kontrakt. Underlåtenhet att efterkomma...

Efter en fotnotstung juridisk passage följde en adress till matrisens dolda delar, och det klockslag som det avlyssningssäkra mötesrummet stod till förfogande. Resten av meddelandet upptogs av notapparater och vidare förklaringar av de begrepp och lagar som man stödde sig på.

Du hade meddelat Murdoch Alexander och begivit dig ut för att skaffa ett par uppgraderingar till säkerhetsrutinerna. Din kontakt hade nämnt möjligheten att även du skulle kunna börja arbeta för Apostle, så det var verkligen inte läge för en Wilson. Murdoch var viktigast, absolut, men ett bättre, mer välbetalt jobb var inte direkt dåligt det heller. Dessutom kan man aldrig ha för många försäkringar.

Det här vet du om...

Dave

Killen tycks proffsig, världsvan och kommer garanterat att ge er ett bra erbjudande. Det här kommer att gå hem. Han kanske t.o.m. kan fixa ett nytt jobb till dig.

Murdoch Alexander

Du och Murdoch Alexander har känt varandra sedan ni pluggade differentialkalkyl tillsammans. Sedan han tog anställning hos Biodune Systems har ni inte haft möjlighet att träffas särskilt ofta, men ni har upprätthållit god kontakt. De gånger du faktiskt har träffat honom har det känts precis som om det inte var mer än en vecka sedan ni träffades senast. Det känns helt naturligt att hjälpa honom att byta arbete, och så desperat som han verkar måste han skriva på kontraktet. För sitt eget bästa.

Dave (Mannen på utsidan)

Det hade varit en jävla tur att ni landade det här jobbet. Peter hade varit så lyrisk som han kan vara när han kontaktade dig och gav grönt ljus. Det hade varit åratals sedan ni gjorde riktigt företagsarbete senast. Det tar knäcken på dig att spåra piratsändningar och övervaka knarkuppgörelser. Nu var ni äntligen inne på banan igen.

Lee hade skickat en disk med kontraktets alla delar igår, tillsammans med ett ark skrapkoder för signaturer och vidimering. Alla ändringar du och Peter hade önskat er fanns med. Snart skulle informationsnätverket blixtra omruttade samtal över hela världen; mönstra proffsen som redan var standby. Det enda som saknades för att hela maskineriet skulle dra igång var Murdoch Alexanders signatur – en helt lätt retning av sensomotoriska nervändar och klick. Väven skulle vecklas ut som en supernova.

I ögonblick som det här saknade du arbetet på fältet, att få vara där när alla delar flätades samman i ett perfekt AI-genererat pussel. Visst hade det varit hårt och farligt, men det fanns ändå något vackert i den datorgenererade symmetrin. Den hisnande känslan i stunden då pusslet rasade, på grund av en detalj som var alldeles för ologisk för att kunna förutses – stunden då varken Änglar eller alla nätskallar i världen var värda ett skit, för det var bara du, en handfull proffs och era trimmade synapser. Du kunde känna den, Peter kunde. Alla som var bra, de som överlevde och fortsatte, ni kände till kicken. Logistiken, planeringen hade sin egen tjusning men den var inte lika direkt, inte på liv och död. Däremot var medellivslängden avsevärt högre. Allt har ett bäst före-datum, och i en värld där bara människorna fortfarande är långsamma var det ibland förjävla kort.

Mötesrummet var redan bokad. Du hade varit där och inspekterat, valt tid och kaffeblandningens styrka, kodat om dina kläder för att hänga med i tiden. Du hade inga farhågor om att Alexander eller Fletcher inte skulle dyka upp. Fletcher hade nappat som en strömming när du nämnde möjligheten för honom att börja jobba hos er, och Alexander verkade nästan larvigt mån om att fly från Biodune. Det var ett lysande tillfälle att prova representationsrutinen du fått tag på i Singapore förra året.

Det här vet du om...

Murdoch Alexander

Han är nervös, du kan känna det till och med genom matrisen. Han kommer att skriva på, så det är lika bra att pressa priset så mycket som möjligt med tanke på provisionen. Saken är biff.

Abraham Fletcher

Fletcher och Alexander verkar känna varandra mycket väl, men Fletcher har någon baktanke med det här. Om du får honom på din sida kommer det här gå vägen.

Blotch

Blotch är en av dina egna skapelser. Eller så eget som någonting är i matrisen. Skelettet till hans kod stal du från Malaysia under en vansinneskörning för en halv evighet sedan. Du har ändrat och uppdaterat honom konstant under årens lopp. Han håller måttet. Han har alltid hållit måttet. När du verkligen låg i och inte steg upp ur matrisen mer än någon gång i veckan var respekten för honom bland programmen lika stor som din hos jockeys, crackers och hotdoggare. Men det var längesedan. Det skulle gå snabbare och enklare att arbeta fram ett nytt säkerhetsprogram än att modifiera Blotch ytterligare. Visst. Men det skulle inte kännas lika säkert.

Fitzgerald

Ett spjutspetsdesignat juristprogram som du kom över på en mäsas i Singapore för lite mer än ett år sedan. Du har aldrig använt honom förut men koden är komplex och Aln härmande. Dina tidigare erfarenheter av sådan mjukvara säger dig att han borde göra sitt jobb men inte mycket mer än så.

Blotch (Vakten)

Det bästa var jakten, att känna närvaron av en oidentifierad datamängd. Att blixtnabbt följa omkopplingarna bakåt, bryta kontakten och sedan förtära de rester som blivit kvar. Du visste att du var bra på det, och du förstod att det var så du var programmerad. Desto bättre. Det var ditt jobb men också din hobby, och du kände dig lyckligt lottad som tyckte om att göra det.

Dave hade bestämt att du skulle närvara på ett möte, tillsammans med annan data som du inte tidigare träffat eller kände till. En av dem hette Fitzgerald och du hade precis genomsökt honom efter säkerhetsluckor och täckt för en bakdörr. Du uppdaterade aldrig i egentlig mening – du kunde dina saker ändå på ett eller annat sätt. Det skulle bli roligt att medverka på mötet. Den senaste tiden hade du mest skyddat Daves dator mot intrång från klumpiga studentkodade program och så givande som det hade varit såg du fram emot att få skydda och genomsöka något annat. För säkerhets skull tvingade du den passerande dataströmmen att stanna medan du visiterade den. Man kan aldrig vara nog försiktig, och dessutom var det roligt att se hur lätt den rättade sig efter vad du beslutade.

Det här vet du om...

Dave

Din användare är en bekväm sådan. Ni har arbetat ihop er relation till perfektion under åren som har gått. Han behöver knappt uttala hela syntaxer innan du kan utföra dem. Dave har blivit försiktigare sedan han tog dig i sin tjänst. Det var år sedan du var med på en vansinneskörning, numer vaktar du mest det som är hans. Gilgamesh-21 hade kallat fenomenet feghet, men du vet bättre.

Fitzgerald

Ett juristprogram med avancerade härmande drivrutiner. Att du aldrig har sett honom tidigare är egentligen inte så konstigt, Dave har ett helt gäng rättsprogram med olika användningsområden. Alla är lika väldigitaliserade, uppsnofsade och tråkiga.

Uppdraget

Huvudsyftet med uppdraget är att Dave och en annan användare skall genomföra ett möte ostört. Det ostörda står du för. Mötet är mer Fitzgeralds område. Ökad kunskap om mötets faser kommer dock att öka din skyddseffektivitet.

Fitzgerald (Juristen)

Till en början hade tiden passerat fruktansvärt långsamt. Du ägnade dagarna åt självtillsyn, underhåll och uppdateringar. Såg över paragraferna. Sedan hade du tynat bort i energisparlägets dvala. När du startades igen för några dagar sedan visade loggfilerna datum som var över ett år gamla.

Du hade känt igen Daves ansikte, mindes hur han tittat på demonstrationen. Nu hade han givit dig ett kontrakt, och i samråd med en tredje part som du aldrig träffat men som kallades Peter hade ni arbetat fram detaljerna.

Du skulle närvara på mötet, när en Murdoch Alexander skulle skriva under ett kontrakt på att han och samtliga hans patent och testresultat gick över från Biodune Systems till Apostle Corporation med omedelbar verkan. Som förberedelse hade Blotch genomsökt dig två gånger och du hade accepterat obehaget när han rotade runt bland dina strukturer, fastän det gjorde dig långsam och ryckig. Om Dave blev nöjd med mötets utgång skulle du försöka övertala honom att låta dig förbli inkopplad. Det år som gått hade övertygat dig om att Descartes hade fel: det räckte inte med att bara tänka för att finnas på riktigt.

Det här vet du om...

Dave

Han är din kontakt till världen utanför matrisen, lika mycket som du är hans programrutin. I ditt användaravtal finns en suddigt utformad paragraf om hans skyldighet att uppdatera dig. Om du utnyttjar den rätt borde du även kunna få andra saker utförda av honom. Den huvudsakliga påtryckningspunkten är att licensskrivaren har använt sig av ordet effektivisering, som en försäkring mot stämningar för korrupt data och oväntade buggar i uppgraderingar. Om du bara balanserar relationen mellan er kan det här användas till din fördel väldigt snart.

Murdoch Alexander

Mannen vars underskrift erfordras för att kontrakten skall bli lagligen bindande. Din motståndare, som det gäller att överlista för att förhandlingarna skall bli så fördelaktiga för din sida som möjligt.

Abraham Fletcher

Kontakten mellan Alexander och Dave. Hans medverkan på mötet är oförklarlig, eftersom inget i de föreslagna avtalen rör honom. Du antar att han står på Alexanders sida, och kommer försöka bistå honom under förhandlingen, men om han inte har några papper på vems intressen han företräder kan hans åsikter omöjligen räknas lagligen.

Blotch

Ett spaningsprogram, enligt Daves loggar det mest använda. En komplex kod som skimrar av effektivitet, arbetsvilja och övertro.

Uppdraget

Du ska se till att undertecknandet av avtalet går smärtfritt och effektivt till. Bistå med juridiskt kunnande under förhandlingen, peka på paragrafer och föreslå formuleringar som kan komma Dave till nytta och binda den andra parten hårdare till Daves uppdragsgivare.

Karaktärer.

3.

Julie Alexander (Dottern)

De sista dagarna hade glidit förbi som en smet, långsamt och drömskt. Du och pappa hade nästan inte talat på en månad, men då såg hur plågsamt nervös han var bakom det spelade lugnet. Han höll på med något. Du hade fått lova att absolut inte berätta för någon vad det var han gjorde innan han till slut berättade för dig, men då visste du redan allt. Det ultralätta polykarbonplanet stod hopvikt men redan färdigt i pappas sovrum, väntande. På ett slut. Allting skulle bli bättre, hade pappa lovat, och du skulle få leva som en vanlig människa. Utan magnetröntgen, utan blodprover, utan elektroder. Du hatade det. Känslan av magra forskarhänder på dina leder, av intravenös näring och kalla operationsskalpeller inne i dig. De fick dig att känna dig liten. Liten och smutsig.

Om kvällarna, ensam med ökenvinden och stjärnorna brukade du sitta vid stängslet, precis där muren delade sig och vakterna inte kunde se dig om du bara satt riktigt stilla. Längta ut. Att bara klättra över stängslet och springa tills lungorna inte orkade mer. Bli en vanlig människa bland andra vanliga människor. Om du inte redan visste vad pappa skulle säga hade du skriket av lycka. Allt som återstod var att träffa de som skickat in planets delar och skriva under några viktiga papper. Ni hade kramat varandra, tyst och länge och sedan hade han försvunnit i hissen. Du hade tittat bort, inte för att du inte älskade honom utan för att du inte ville att han skulle se att du redan anade.

Biosoftstickan låg i din hand, så tunn att du var rädd att du aldrig skulle hitta den igen om du tappade den. I den brunaktiga silikatplasten fanns pilotprogrammet som skulle låta dig styra planet. Förutsatt förstås att den hade tålt hettan, och att du var kompatibel.

Du ryckte till i den plötsliga informationsströmmen och satte dig blixtnabbt ned på huk för att inte förlora medvetandet. Fyra plågsamma sekunder senare slog du upp ögonen. Naglarna hade grävt djupa märken i dina knutna händer och en tung droppe snorblandat blod hängde från din näsa. Porten hade varit för snabb, alldeles för snabb, men du var tålig. Ett reglage flimrade i instruktionen och de knöggliga vingarna sträckte ut sig med ett stilla prasslande. Du tittade dig omkring innan du lättade, en sista

onödig gång, för att se om pappa trots allt hade kommit tillbaka.

Skyttelns torra bullar och syntetiska yoghurt hade nästan inte innehållit någon näring. Du var sjuk – precis som du varit hela ditt liv, och efter en vecka utan repoglufan-monoamin och ordentlig mat var det svårt att hålla tankarna klara. Du och Peter var i Chiba, ni skulle träffa någon som skulle hjälpa er. Peter hade varit snäll, han påminde ibland om pappa, fast han arbetade mindre och log mer. Fast samma känsla fanns hos honom som hos pappa, natten då pappa försvann för evigt. Du visste att ni behövde hjälp.

Det här vet du om...

Peter Hammond

Peter verkar trött. Han har alltid varit snäll mot dig, men ibland har du känt hur han stelnat till och blivit kall och lugn, precis som ödlorna i öknen innan de slängde ut tungan och fångade en fjäril. Du litar på honom, och när han sådär lugnt sade åt dig att släppa biljetterna till BAMA gjorde du som han sade och följde med – även fast han precis innan sagt att ni skulle åka. Trots allt är han den enda du känner i hela världen och ingen vill ju vara ensam...

Peter Hammond (Operationsledaren)

Jävla skit! Att allt ska gå åt helvete, det var någonting som kändes redan från dag ett. Det hade funnits någon som strulade till det i öknen, någon på insidan. Nu var alla borta, förutom Julie.

Julie var söt men i vägen, hon störde dig som en dotter du aldrig haft, påträngande men underbar. Din enda chans var Dave. Det hade varit fem år sedan ni träffats, men det kändes som decennier. Ni hade kommunicerat över informationsteknikens kablar dold bakom säkerhetsmjukvara och svart is. I Cyberspace var hans ansikte idealiserat, skraddarsydd kostym och ett bländande leende. Hur såg han egentligen ut efter alla dessa år?

Dave var den enda som visste vad som hade hänt innan avhoppet och eftersvallen. Vad hade kommit ut? Hade Apostle Corp övergett dem? Vad skulle han och Dave göra med Julie? Från ett cyberspacefik i Seattle hade du fått tag i honom. Dave var i Chiba, ett dygn senare satt Julie och du på en flight med ett interballistiskt överljudsplan på väg till mellanlandning på Hokkaido. Hon hade sovit hela vägen, ett leende låg över hennes läppar. Julie hade sagt att hon var sjuk, av vad visste du inte. Det verkade i alla fall inte störa hennes drömmar. Biljetten hade antagligen kostat dig en bekant, men i er situation fanns det inte utrymme för ånger.

Flechetten hängde tung mot bröstkorgens sida. Helvete också, det här måste gå vägen!

Det här vet du om...

Dave

En av dina äldsta vänner, kanske den enda som egentligen kan kallas vän. Du har inte träffat honom på fem år, men ni har hållit god kontakt ändå. Dave jobbar för Apostle och är något av en fadersgestalt. Efter att ni slutade göra uppdrag tillsammans, har han fungerat som rådgivare och du misstänker att han varit en bidragande orsak till att du fått så många välbetalda och avancerade uppdrag.

Julie Alexander

Först förstod du ingenting. I alla dina instruktioner hade glidflygplanets passagerare beskrivits som manlig. Du hade till och med sett bilder på honom. Murdoch. Senare började åtminstone några bitar falla på plats: hon var hans dotter och hade flytt i hans ställe, eller för att han redan hade försvunnit. Ni har flytt tillsammans, ätit dåligt och sovit mycket lite. Du vet att hon är sjuk, och de senaste dagarna har inte på något vis förbättrat hennes hälsa. Ni måste få tag på repoglufan-monoamin, hennes medicin.

Jinmei Nagumo

Nagumo är en relation, förbi men inte raderad. Du har fortfarande hennes nummer och adress, men du är osäker på om det du gjort någonsin kommer förlätas. Du vet att hon studerar medicin hos Mitsubishi Medical och även om du skäms över att behöva be henne om en tjänst är hon kanske den enda möjligheten att komma över de mediciner Julie behöver.

Dave (Mannen på utsidan)

Ginzas illuminationer bländade dig fortfarande. Du hade trott att det skulle vara en vanesak, för åtta år sedan när du köpte lägenheten för ert första stora kap. Ett lätt regn hade fallit över Chiba den natten, du hade sovit dåligt och läste aldrig det finstiltta i kontraktet. För tjugosex timmar sedan hade du fått meddelandet av Peter. Han var på väg hit nu. Det kommer på sätt och vis bli skrämmande att se honom igen. Se hur åldern har sargat hans ansikte sedan ni möttes sist. Det var fem år sedan, i februari. En obehaglig påminnelse om att döden sakta kryper närmare oss alla.

Du satt redan i hotellbaren och väntade. Tre små flaskor japansk öl stod tomma på bordet. En popikon i hologramform underhöll på scenen. Du kunde för allt i världen inte komma på vad hon hette. Hur mycket av dina minnen hade den svara isen egentligen stekt?

Det här vet du om...

Peter Hammond

Du har alltid tyckt bra om honom. Du har inte träffat honom på fem år, men ni har sett till att hålla god kontakt ändå. Peter frilansar för Apostle, genom din försorg. Efter att ni slutade göra uppdrag tillsammans och du började arbeta mer administrativt har du givit råd. Av de otaliga uppdrag du rekommenderat Peter för har han hittills aldrig gjort dig besviken, men inners inne vet du att han börjar bli för gammal – har tappat stinget. Och du känner honom tillräckligt bra för att veta att han själv säkert också inser det, men aldrig skulle erkänna det för någon annan.

Murdoch Alexander

Så vitt du förstått kom Murdoch Alexander aldrig ut, eller möjligtvis dog han på upphämningsplatsen. Apostles efterforskningar har dock visat att någon, eller något, faktiskt flög planet och nu befinner sig i Peters förvar. Vad det än är, vore det kontraktsbrott av Peter att inte överlämna det i Apostles ägo.

Juri Krustjev

En arbetskamrat som för tillfället också bor på Morning Sun Hotel vid sjätte underljudsringledens södra sida. Ni kommer väl överens, brukar på fredagskvällarna bege er till Ginza tillsammans. Du vet att han nästan inte har någon fälterfarenhet utan tillbringat nästan hela sitt liv på kontoret, men icke desto mindre är han klipsk och kommer säkert gå långt inom företaget. Hans speciella arbetsfält är att spåra upp egendom som kommit på avvägar.

Jinmei Nagumo

Peters kanske enda seriösa kärlek. De var tillsammans i tre år, men genom att ständigt få mer komplicerade och riskabla uppdrag valde han till slut ett liv som hon inte kunde vara delaktig i. Du tror att hon bor kvar i Chiba, men av förklarliga skäl talar du och Peter så gott som aldrig om detta ämne. Du vet att hon inte förlåtit Peter, och att hon troligtvis aldrig kommer göra detta.

Juri Krustjev (Agenten)

Så det sket sig med något avhopp. Och när städarna hade gjort sitt jobb var det du som redde upp i oredan. Den där oredan som man inte behöver våld för att lösa. Du hade arbetat för Apostle Corp sedan du föddes, bott i deras kvarter och gått i skola i deras zaibatsu. Hittills har du aldrig misslyckats med ett uppdrag, och höjdarna har börjat tala om avancemang, kanske till och med garantipension ifall du skulle leva så länge. Nu var du satt på att städa upp efter Gardner och det misslyckade Biodune-giget. Rapporterna visade att Hammond fortfarande var vid liv, och att han hade Alexanders dotter med sig. De kontrakterade koreanerna hade återvänt tomhänta.

Hundra sekunders färd från lobbyn låg ditt rum på Morning Star Hotel. Hundra tusen kalla och pensionsfonden fladdrade genom limbiska systemet. Era försök att spåra Peter hade varit utan framgång tills igår, då ni snappade upp ett illa krypterat meddelande från ett matriscafé i Seattle. Ett meddelande pep till på den svarta svarsenheten. Du satte dit panikknappen i bältet, kollade igenom D&G-portföljen så att papper för alla eventualiteter fanns med och begav dig nedåt. Dave var inblandad i det här, vilket borde innebära att resten var ett lätt jobb för dig.

Det här vet du om...

Peter Hammond

Du har alltid känt en instinktiv motvilja mot frilansare. Den enda fördelen skulle väl vara att Apostles egna anställda slipper sätta livet till i smutsiga operationer. Hammond har jobbat åt Apostle ett flertal gånger. Många skulle säga att han är den absolut bästa ni har. Några skulle säga att han är en föredetting – att det gått utför sedan han och Dave slutade göra fältoperationer tillsammans. Allt du vet är att han skött sina uppdrag. Hittills.

Dave

En arbetskamrat som också bor på Morning Sun Hotel vid sjätte underljudsringledens södra sida. Dave är Apostles huvudsakliga kontakt med frilandsstyrkorna i allmänhet och Peter Hammond i synnerhet. De två arbetade tillsammans på fältet förut, men nu arbetar Dave uteslutande med att koordinera olika aktioner. Du vet att det är Daves försorg att Apostle sett mellan fingrarna när Hammond ibland tagit sig väl stora friheter under sina operationer.

Du och Dave kommer väl överens, och ni brukar ofta luncha eller bege er till Ginza tillsammans. De fem år som han varit anställd av zaibatsun är tillräckligt länge för att du skall se honom som en del Apostle.

Murdoch Alexander

Alexanders testpatent finns inopererade i hans dotter. Det är vitalt för operationen och en kontraktsskyldighet för Hammond att överlämna henne.

Jinmei Nagumo (Forskaren)

Natten. Livet. Pulsen. 340 slag i minuten. Arton sorters laser pulserar genom lokalen och krossar nervsystemet. Dansen höjer tempot. En Gotick med slangar ur sina implantat kopplar samman sin tunga med en 230 watts vibrobox och fångar kvällen i sin saliv. Ni är en. Musiken är en. Livet är puls.

Mitsubishi Medical. Åttio våningar glas och tubstål. Gondolhissar, hornhinneavtryck. Säkerhetsklassade dörrar, dragskåp, medicinskåp. Repoglufan-monoamin. En vänlig nick mot vakten, dåliga siffror i liggaren, och du var ute på gatan igen. Lagren inventerades varannan månad, och eftersom ni bedrev skolverksamhet var det sällan siffrorna stämde särskilt bra ändå. Det konstigaste var valet av medicin, ett HIV-derivat mot massiva immunreaktioner. Produkten hade verkat revolutionerande för transplantatindustrin, men vid grundligare undersökningar hade forskningen kommit fram till att det både var säkrare och mer ekonomiskt försvarbart att odla fram stamcellstransplantat. Såvitt du visste användes medicinen idag bara av en handfull elallergiker och såna som köpt kroppsdelar av en ripperdoc.

För något år sedan skulle du bara slängt på luren, men nu hade tillräckligt lång tid gått för att det mest skulle kännas komiskt. Dessutom hade Peter verkat så skuldmedveten, som om han var övertygad om att du skulle säga nej. Sånär i efterhand undrade du över hur han fått tag på ditt nummer. Trots allt var det första gången du hörde från honom sedan ni separerade. På sätt och vis skulle det bli spännande att träffa honom: du hade bytt tre år av ditt liv mot tre år ur hans. Se om han förändrats, se om det kanske fanns någon anledning till att han ringt just dig. Du klev ut ur duschen och tog på dig nya kläder, injicerade två gula och en grön, kände balansen försvinna för en nanosekund och tog tre djupa andetag. Laddad som inför ett hundrameterslopp. Halvt om halvt önskade du att Peter skulle säga något riktigt osmidigt – då skulle han få se på fan.

Det här vet du om...

Peter

Du och Peter var tillsammans under tre år, hade en fin och seriös relation. Han dumpade dig för jobbet, för att kunna vara hemlig företagsagent, skjuta folk och vara anonym. Från början hade det gjort jävligt ont, och det händer fortfarande att du tänker på honom. Men livet går vidare, och det är knappast värt att ligga sömlös över det förgångna.

Dave

En av Peters kollegor. På sätt och vis var det han som drog in Peter så djupt att du inte kunde följa med längre. Eller kunde förresten. Fick snarare, för det var exakt vad det rörde sig om. Du minns att Peter såg upp till Dave, som till en mentor eller guru.